

ANATOLIAN

(Coban Köpegi)

Wersja polska : 02.2012

POCHODZENIE : Anatolia.

PATRONAT : FCI.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 10.11.2011

UŻYTKOWOŚĆ : Aktywny pies, pierwotnie wykorzystywany do pilnowania stad, zdolny do ciężkiej pracy i znoszenia skrajnego upału i zimna.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Sekcja 2.2 Molosy typu górskiego.
Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Anatolijski pies pasterski należy do bardzo dawnej grupy psów, pilnujących stad, pochodzących prawdopodobnie od molosów Mezopotamii. Rasa przez wieki rozwijała się poprzez przystosowanie do warunków życia. Jednym z najważniejszych czynników formujących ją był klimat – gorący i bardzo suchy w lecie, nadzwyczaj zimny zimą, a także sposób życia ludzi: koczowniczy, półosiadły i całkowicie osiadły, oraz rodzaj pracy, jaką psy musiały wykonywać, przemierzając rozległy obszar płaskowyżu centralnej Anatolii, i pozostając na dworze bez względu na pogodę.

WRAŻENIE OGÓLNE : Rosły, wysoki, mocno i dobrze zbudowany pies do pilnowania stad o szerokiej, masywnej głowie i gęstej sierści z podszerstkiem. Musi odznaczać się potężnymi rozmiarami i siłą. Potrafi być bardzo szybki.

WAŻNE PROPORCJE : Kufa nieco krótsza od mózgoczaszki.

ZACHOWANIE / TEMPERAMENT : Śmiały, opanowany, bez agresji, z natury niezależny, bardzo inteligentny i dający się układać. Dumny i pewny siebie, oddany właścicielowi i czuły wobec niego, ale nieufny wobec obcych **podczas wypełniania swoich obowiązków**.

GŁOWA

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Masywna, ale proporcjonalna do ciała, szeroka między uszami, lekko wysklepiona. U dorosłych psów szersza, niż u suk.

Stop : Nieznaczny.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos : czarny, tylko u psów czekoladowych brązowy.

Kufa : Oglądana z góry niemal prostokątna. Z profilu tępa, tylko nieznacznie zwężająca się ku końcowi.

Wargi : Leciutko obwisłe, o czarnych krawędziach. Dolna krawędź górnej wargi nie niżej spodniej krawędzi żuchwy. Kąciki warg przylegające.

Uzębienie: Zęby mocne, zgryz nożycowy: siekacze żuchwy tuż za siekaczami szczęki, ułożone w linii prostej. Uzębienie kompletne.

Oczy: Dość małe w porównaniu do wielkości głowy, szeroko rozstawione i głęboko osadzone, nie ukazują trzeciej powieki. Barwy od złocistej do brązowej, w zależności od umaszczenia. Powieki czarne, tylko u psów czekoladowych brązowe.

Uszy : Średniej wielkości, trójkątne, na końcach zaokrąglone, wiszące, przednią krawędzią przylegające do policzków, podniesione, gdy pies jest zainteresowany.

SZYJA: Trochę łukowata, mocna, dobrze umięśniona, średniej długości, dość gruba, z niewielkim podgardlem.

TULÓW : mocny, dobrze umięśniony, **boki nie mogą być płaskie.**

Linia górna : Pozioma, łędźwie trochę wysklepione.

Grzbiet : Raczej krótki w porównaniu do wysokości.

Klatka piersiowa : Głęboka do łokci, odpowiednio długa, żebra dobrze wysklepione.

Linia dolna : Brzuch wyraźnie podciągnięty

OGON: Długi, sięga stawu skokowego, osadzony dość wysoko, w spokoju noszony nisko i lekko zakręcony na końcu. Przy pobudzeniu podniesiony wysoko i zakręcony nad grzbietem, zwłaszcza u samców.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE : Szeroko rozstawione, proste, o mocnym kośćcu, dostatecznie długie.

Łopatką : Dobrze umięśniona, skośna.

Łokcie : Przylegające, w ruchu swobodne.

Śródreżce : Mocne, oglądane z boku lekko skośne.

KOŃCZYNY TYLNE : Mocne, ale nie przesadnie umięśnione.

Oglądane z tyłu pionowe.

Staw skokowy : Dobrze kątowne.

Łapy : Mocne, o mocnych opuszkach i dobrze wysklepionych palcach. Pazury krótkie.

CHODY : W ruchu głowa, szyja i grzbiet trzymane są w jednej linii; ruch swobodny, dumny, zdecydowany, rytmiczny, z dobrym wykrokiem. Inochód dopuszczalny w wolnym kroku. Platanie czy wysokie podnoszenie kończyn wysoce niepożądane.

SZATA

SIERŚĆ : Krótka lub półdługa, z gęstym podszerstkiem. Długość zmienia się znacznie w zależności od warunków klimatycznych – zima sierść jest najdłuższa. Najdłuższa i najbardziej gęsta sierść na szyi, łopatkach i udach.

MAŚĆ: Wszelkie umaszczenia dopuszczalne.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie : Psy : 74-81 cm.

Suki : 71-79 cm.

Waga : Dorosłe psy : 50-65 kg.

Suki : 40-55 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

WADY DUŻE :

- Pies ciężki, przysadzisty, krótkonogi i powolny, albo zbyt lekki lub charci.
- Płaska mózgoczaszka.
- Akcja kończyn wysoka, poplątana lub sztywne.
- Sierść długa, wisząca.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub lękliwość.
- Kufa zbyt krótka (jedna trzecia długości głowy).
- Przodozgryz, tyłozgryz..
- Sierść bardzo krótka i gładka, bez podszerstka.
- Niezdolność do pilnowania stada.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.

Ostatnie zmiany zaznaczone tłustym drukiem.